

желѣзнитѣ пѣтища пресичатъ безкрайни равнини, гѣсти вѣковни гори, изкачватъ височини до 2500 м. и прелитатъ по огромни мостове надъ буйни рѣки и непристъпни пропасти. А въ Южна Америка тѣ преминаватъ Андитѣ между двата града Лима и Орола даже на височина отъ 4796 м., значи по-високо отъ границитѣ на вѣчния снѣгъ.

Строежътъ на желѣзницитѣ и тѣхното движение се подобрявало постоянно. Бързината на треноветѣ се повишила. Освенъ това между много отдалечени мѣста се пущатъ бързи тренове, които спиратъ само на главнитѣ станции. Чрезъ увеличение на линиитѣ, чрезъ практическо уреждане на отклоненията, подобрене на спирачкитѣ и чрезъ различнитѣ сигнали движението е станало така сигурно, че като се има предъ видъ голѣмото разпространение на желѣзницитѣ, нещастнитѣ случаи сѣ голѣма рѣдкостъ. При най-малката опасностъ сега всѣкой пѣтникъ може чрезъ специална спирачка да спре трена. Покрай сигурността държи се смѣтка и за удобствата на пѣтницитѣ. При гаритѣ има чакални и гостилници. Презъ зимнитѣ месеци вагонитѣ се отопляватъ, а презъ нощта се освѣтляватъ. При голѣмитѣ разстояния бързитѣ тренове иматъ вагонъ-гостилница, дето пѣтницитѣ утоляватъ глада и жаждата си. А чрезъ спални вагони се осигурява нощната имъ почивка.

Най-наредени пѣтнишки вагони има северна Америка. Тамъ желѣзопѣтнитѣ дружества при голѣмитѣ разстояния въ вѣтрешността на страната, които трѣбва да се изминатъ за нѣколко дни, държатъ смѣтка за всички нужди и навици на пѣтницитѣ. Въ нѣкои тренове има даже бани и бръснарници.

Колко биха се очудили нашитѣ прадѣди, ако биха могли да се покачатъ на тия модерни тренове! Сигурно, тѣ биха помислили, че се намиратъ въ чудна, приказна страна!

(Преводъ).

Болшинството отъ абонатитѣ, които бѣха записани на довѣрие, се издължиха. Оставатъ неиздължени малцина. Надѣваме се, че и тѣ ще сторятъ това. И за това **не спираме списанието никому.**